

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Micha 7, 18 en 19 en Zondag 21c
Ochtenddienst
Bevestiging ambtsdrager

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 122 : 1 en 2**
4. **Lezing van de wet in bewerking E.A. de Boer**
5. **Zingen : Psalm 130 : 1 en 2**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Micha 7 : 1 - 20**
8. **Zingen : Psalm 32 : 1 en 2**
9. **Tekst : Micha 7 : 18 - 19 en Zondag 21c**
10. **Prediking**
11. **Zingen : Psalm 103 : 3 en 4**
12. **Bevestiging ambtsdrager**
13. **Zingen : Psalm 134 : 1 en 3**
14. **Dankzegging en voorbede**
15. **Inzameling van de offergaven**
16. **Slotzang : Gezang 162 : 1 en 3**
17. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein

Jongens en meisjes, weten jullie wat er precies gebeurt met het afval dat jullie thuis in de containers gooien? Je weet wel de groene container voor het tuinafval en de resten van het eten. De grijze container voor het andere afval. **[Afval]** Wat gebeurt daar eigenlijk mee nadat het is opgehaald? Ja, en wat gebeurt er met datgene wat we door de wc spoelen en wat door de gootsteen gaat? De meesten van ons denken daar liever niet over na. Zeggen: "Nou, dat hoef ik niet te weten." En dat is op zich begrijpelijk. Want het is natuurlijk allemaal niet zo fris. Het ruikt niet fris, het voelt niet fris en het ziet er niet bepaald plezierig uit. We hebben ook de neiging om neer te kijken op de mensen die met het opruimen en verwerken van afval hun boterham verdienen. Afval. We houden ons er liever niet mee bezig en we zijn blij als anderen onze troep opruimen.

Misschien hebt u dat ongemakkelijke gevoel ook in de kerk als het over onze zonden gaat. En als u dat niet hebt, zou je de vraag mogen stellen of we het niet moeten hebben. Want onze zonden zijn ook niet bepaald fris. Ze zien er niet mooi uit. **[zonden=afval]** Ze maken ons lelijk en vuil. Als we niet oppassen gaan we ernaar ruiken. Dan gaat er een lucht van alcohol om ons heen hangen, als we de fles niet kunnen laten staan. Of een lucht van zelfgenoegzaamheid. Of een lucht van trots. Of een lucht van hoogmoed. Een lucht van kilheid. Een lucht van onvriendelijkheid. Een lucht van zelfmedelijden. Vult u het zelf maar in. Stoort die lucht u? Stoort het u dat u ook zelf soms een onaangename lucht verspreid? Of bent u eraan gewend? Want je kunt er ook aan wennen. Ik heb ooit in een fabriek gewerkt waar zilveruien werden verwerkt. In het begin stinkt het nog en tranen je ogen, maar na een tijdje ben je eraan gewend. Zo kan het ook gaan met onze zonden. Dat we eraan gewend zijn. Maar dat maakt onze zonden er toch echt niet mooier op. Onze zonden zijn geestelijk afval. Geestelijke troep. Afval dat nog erger is dan het gewone afval dat we thuis in de container gooien.

Misschien stoort het u dat ik spreek over afval en troep als ik het heb over onze zonden. Bij het schrijven van deze preek heb ik ook wel iets van weerstand gevoeld bij het opschrijven van deze woorden. Waarom ik ze dan toch gebruik? Omdat het zo goed aan geeft waar het om gaat. Die weezin die we daar eventueel voelen is waardevolle weezin. **[Weezin=gezond]** Want het is de weezin die God voelt, als Hij onze zonden ziet. Het woord 'zonden' mist voor ons soms die kracht. Ja, we weten dat zonden verkeerd

zijn. Maar voelen we er ook weerzin bij? Onze zonden zijn nog erger dan het afval dat door de gemeentereiniging wordt opgehaald. Van het afval in de groencontainer wordt compost gemaakt. Uit het restafval kunnen waardevolle materialen worden gehaald. Maar wat kan God met onze zonde? Daar zit niets goeds in. Ze zijn waardeloos. En soms zijn zelfs gevaarlijk. Net als chemisch afval. Ze kunnen een hele gemeenschap ondermijnen en vergiftigen en mensen ziek maken. Zo is er dus sprake van een enorm afvalprobleem in onze wereld. En wie gaat dat nu allemaal opruimen, jongens en meisjes, broeders en zusters? Dat is de grote vraag.

We willen naar het Woord van God luisteren onder het volgende thema:

[Thema & verdeling] De HERE is de enige God die de rotzooi van de mensen opruimt.

We zullen zien:

- 1. dat de HERE hierin uniek is,**
- 2. dat de HERE hierin zijn onvoorstelbare liefde toont,**
- 3. dat de HERE hierbij geen half werk doet.**

We zullen allereerst zien dat de HERE uniek is omdat Hij de rotzooi van de mensen opruimt. En als we aan ons gewone afval denken, dan zijn dat verpakkingen en dingen die niet eetbaar zijn of inmiddels bedorven zijn. Maar ons geestelijk afval, onze zonden, zijn vaak kostbare dingen die waardeloos, vaak zelfs schadelijk worden, omdat wij ze verkeerd gebruiken. Het geschenk van de seksualiteit kan worden veranderd in egoïstische wellust. **[Misbruik Gods gaven]** Het geschenk van smaakvolle alcoholische dranken kan worden misbruikt om dronken te worden. Waardoor we gedrag vertonen waar we ons later voor schamen. Eten kunnen we gebruiken tot troostmiddel waarmee we ons lichaam ziek maken. Fijngevoeligheid kan misbruikt worden om mensen des te beter te kwetsen. Het geschenk om leiding te geven kan misbruikt worden om mensen uit te buiten en te terroriseren. En dat gebeurt allemaal. God heeft zoveel mooie dingen geschapen waarmee we het leven hier op aarde mooi mee kunnen maken, maar wat wordt het soms misbruikt. Zo was dat ook in de dagen van de profeet Micha. God had de mensen gezegend. Op zich was het een tijd van welvaart. Maar hoe leefden de mensen? Kijkt u maar naar wat er in de **[verzen 2 - 7]** van ons hoofdstuk staat:

2 Zij die trouw waren zijn verdwenen uit het land, niemand is nog rechtschapen. Allen zijn op bloed belust, iedereen belaagt zijn naaste. 3 Ze bekwamen zich in het kwaad:

alleen voor geld stellen leiders een onderzoek in, rechters spreken recht tegen betaling, hooggeplaatsten zeggen wat hun het beste uitkomt, en zo houden zij het recht op afstand. 4 De deugdzaamste van hen is als een doornstruik, de oprechtste is erger dan een stekelhaag. De dag van straf, door uw wachters aangekondigd, is gekomen, en het volk is in beroering! 5 Geloof je naaste niet, vertrouw je vriend niet, let op je woorden, ook bij wie er in je armen ligt. 6 De zoon veracht zijn vader, de dochter verzet zich tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder, en huisgenoten blijken vijanden.

Zoveel vuil en rotzooi was er in die samenleving. Het stond God vreselijk tegen. En Micha moet daarom in naam van de HERE het volk laten weten dat Hij deze wandaden niet ongestraft zal laten. En dat is ook later gebeurd. Jeruzalem is verwoest en de inwoners die niet gedood zijn, zijn in ballingschap weggevoerd. Maar uiteindelijk is dat niet het laatste woord van dit boek. Want het wonder van de HERE onze God is dat Hij al dit onrecht toch wil vergeven. **[Onrecht vergeven]** En daar verwondert Micha zich ook over. Hij vraagt in vers 18: 'Wie is een God als U, die schuld vergeeft en aan zonde voorbijgaat?' Die vraag heeft hier een extra klank, omdat deze vraag ook de betekenis van de naam Micha is: 'wie is als de HERE?'

Ja, wie is als de HERE? Welke god vergeeft zonden? Wie de heidense goden kent, die weet dat zij de zonden van mensen niet vergeven. We hebben als mensen ook een soort aangeboren besef dat je zelf je zonden recht moet zetten. Door bijvoorbeeld offers te brengen. Of door bijzondere daden te doen. Door je te houden aan de regels van de religie. Langs die weg kan je mogelijk aan de toorn van je god ontkomen. Dat besef zit zo in ons mensen dat veel mensen worstelen met het feit dat de HERE aan onze zonden voorbij wil gaan. Ze vragen zich af of dat nu echt wel genoeg is. 'Moet ik dan toch niet'. Vult het maar in. Genade ontvangen is heel bijzonder. Onder mensen al en zeker onder goden. Dat kom je niet tegen. Alleen dan bij de God van Israël. De HERE. Dat in de eerste plaats.

[Punt twee] **In de tweede plaats zullen we zien hoe de HERE hierin zijn onvoorstelbare liefde toont.** Er is geen God die zonden vergeeft zoals de HERE. Als je dat zou willen verklaren zou je kunnen denken dat God de zonden van de mensen eigenlijk niet zo erg vindt. Die mogelijkheid wordt afgesneden in vers 18, waar staat dat God niet woedend blijft. Dat blijkt ook wel uit het feit dat Hij het volk zal straffen vanwege hun

zonden. Het is belangrijk dat we dat goed tot ons door laten dringen. Niet te snel denken. Oké, het zit weer goed. Willen we de grootheid van de vergeving zien dan zullen we dus ook moeten bedenken wat onze zonden God doen. Hij is daar woedend over. **[God toorn]** Hij vindt het verschrikkelijk als wij zijn goede gaven misbruiken. Als wij afval en gif produceren en zijn mooie schepping daarmee bederven. Hij wil dat daar helemaal niet hebben. Dus als God vergeeft komt dat niet omdat Hij niet zo'n probleem heeft met onze zonden.

Een andere mogelijkheid zou kunnen zijn dat God de zonden gewoon door de vingers ziet. Maar ook dat kan niet. Zoiets kan alleen als het je niets doet dat mensen zo je liefde afwijzen en je eer vertrapen. Dat past niet bij hoe Hij is. Want Hij is juist liefde. Daarom maken onze zonden Hem ook zo kwaad. Als het je niets doet als je partner vreemd gaat, dan klopt er iets niet. Dan heb je of een emotionele stoornis of je liefde voor die ander is allang over. Maar geen van beide is op God van toepassing. Dat blijkt wel duidelijk uit onze tekst. Want daarin staan woorden als trouw en ontferming. **[Niet verloren laten]** En in vers 20 wordt naast trouw ook gesproken over de goedheid van God. Zijn liefde is oprecht, maar tegelijkertijd is God trouw aan zijn liefde en aan de beloftes die Hij gedaan heeft.

God wil de kroon op zijn scheppingswerk, de mens, niet verloren laten gaan. Tegelijk is zijn woede over de zonde groot. En daarom heeft God besloten tot wat nooit in het hart van een mens zou opkomen. Namelijk dat God zelf voor onze zonden gaat betalen. De rotzooi van ons leven, die moet worden opgeruimd. Wij krijgen die niet weg. Zelfs al zouden we er iets van kunnen opruimen, de snelheid waarmee we rommel maken ligt altijd hoger. Wij maken onze schuld alleen maar groter. Weten jullie nog, jongens en meisjes, dat ik een paar maanden geleden een voorbeeld had over de auto van opa. **[Opa's auto]** Een auto die jij in je boosheid helemaal had beschadigd. En dat papa toen maar de reparatie had betaald, maar jij elke maand je zakgeld moest inleveren. Jij moest betalen voor de schade. En dat opa en oma toen kwamen praten en vertelden dat zij dan geen koekjes en vlees zouden eten en dat ze met dat geld in jouw plaats papa zouden betalen. Jij had schuld gemaakt. Jij had opa en oma heel erg verdriet gedaan. En opa en oma gaan dat voor jou oplossen omdat ze van je houden.

En nu hebben we het over de rotzooi die wij in dit leven maken. Al die lelijke dingen die we doen. Dingen die God boos maken en waar anderen mensen last van hebben.

Alsof je een heleboel troep voor de voordeur van iemand hebt gelegd. Wie ruimt dat op? Niemand wil dat doen. Dat is vies werk. Het is smerig en stinkt. Daar voelen we ons al snel te goed voor. Maar de Zoon van God die is naar de aarde gekomen om al die rotzooi van ons op te ruimen. Dat vuile en ondankbare werk. En terwijl Hij dat deed werd Hij door ons bespot en uitgelachen, uitgedaagd en vernederd. **[Eigenhandig afgegraven]** Jezus Christus heeft uw en mijn troep opgeruimd. De berg van stinkende en giftige zonden die het leven met God en met onze naaste verzieken, zo niet onmogelijk maken. Deze heeft Jezus Christus, de Zoon van God eigenhandig afgegraven. Het vuil ervan kleefde aan zijn lichaam en de stank ervan was niet te harden. Maar Christus heeft dat gedaan opdat God zich over zijn kinderen kon ontfermen. Zo groot is Gods liefde voor ons. Dat in de tweede plaats.

[Punt drie] Tenslotte zullen we zien dat de **HERE bij het opruimen van onze zonden geen half werk doet**. Vraag en antwoord 56 hoort bij mijn favoriete antwoorden uit de Catechismus. Omdat het zo prachtig laat zien hoe heerlijk de vergeving is die God ons geeft. Onder mensen wordt nog wel eens gezegd: ik wil je wel vergeven, maar vergeten kan ik het niet. Daar wordt mee bedoeld dat er dus nog wel iets blijft hangen. Het is vergeven, maar het is niet helemaal uit de wereld. Het gebeurt ons ook dat we onszelf niet kunnen vergeven. God heeft het ons wel vergeven, maar wij onszelf niet. Wat we misdaan hebben blijft ons kwellen. En wat zegt de **HERE** tegen ons in zijn Woord en wat mogen we daarom belijden in de Catechismus? In onze tekst lezen we dat God al onze zonden teniet doet. Dat betekent dat God ze zo op zo'n manier vernietigt dat er niets meer van over is. Alsof de lijst met je zonden eerst in de papiervernietiger is gedaan, zodat het onleesbaar is geworden. Dat het daarna is verbrand en dat tenslotte de as bij een hevige wind over de Oude Maas is verstrooid. Daar vindt je nooit meer iets van terug. Hoe goed we ons best ook doen. Of zoals het in Micha 7:19 zegt staat: 'Onze zonden werpt u in de diepten van de zee. Nou, jongens en meisjes, als je iets wat naar de bodem zinkt midden op de oceaan in het water gooit. Daar waar het misschien wel 7 of 8 kilometer diep is, dan zie je er ook nooit meer iets van terug. Of je moet er speciaal naar gaan zoeken met een heel dure onderzeeër. En dan nog zal het een hele klus worden. Nou, zo doet God met onze zonden. God gooit ze zelf in de diepten van de zee en is niet van plan ze ooit op te vissen. Voor God bestaan ze niet meer. **[Volledig verdwenen]** En zo moet u daar ook zelf naar kijken. Als God vergeeft, dan is het ook werkelijk

vergeven. De HERE haalt nooit oude koeien uit de sloot. Laat staan uit de zee. God vergeeft ons onze zonden. Zelfs het feit dat we zondige mens zijn, wil Hij vergeven.

En God vraagt van u dat ook werkelijk te geloven. Uw zonden zijn u werkelijk vergeven. God heeft zelf door zijn Zoon onze rotzooi opgeruimd. Eer dan het werk van Jezus Christus door te geloven dat uw zonden u werkelijk vergeven zijn. **[Unieke God]** Hoe ongeloofelijk en onbegrijpelijk dat ook is. Er is geen God als de HERE. Hij is uniek.

Amen

Punten voor de preekbespreking

Opzet:

We hebben ongeveer drie kwartier voor deze preekbespreking. Het idee is het eerste kwartier te gebruiken voor de bespreking van de preek van vanmorgen. In het aansluitende kwartier kunnen we deze punten delen en zal ik erop reageren. Vraag eerst of er iemand is die zelf een punt ter bespreking wil inbrengen. Als die er niet zijn staan hieronder een drietal gesprekspunten. Gebruik het laatste kwartier om punten te bedenken over het vergeven van elkaar. Dan kan dus zijn over vergeving vragen of over vergeving schenken of over vergeving ontvangen. Die hoop ik in de middagdienst te bespreken. Als jullie tijd hebben kunnen jullie er alvast wat over doorpraten. Lever die vragen/discussiepunten bij mij in.

1. Roept het bij u bepaalde gevoelens op als u uw zonden als rotzooi, afval of vuilnis worden genoemd? Zo ja, wat voor gevoelens? Zo nee, probeer dat dan uit te leggen.
2. Wat doet het met u als u erbij stil staat dat Jezus Christus de troep op heeft geruimd die u hebt gemaakt?
3. Lukt het u altijd om uzelf uw zonden en tekortkomingen te vergeven?

Vragen of discussiepunten voor de middagdienst: